

Sodišče: Višje sodišče v Ljubljani

Oddelek: Gospodarski oddelek

ECLI: ECLI:SI:VSLJ:2022:CST.76.2022

Evidenčna številka: VSL00054188

Datum odločbe: 09.03.2022

Senat, sodnik posameznik: Vesna Jenko (preds.), Nada Mitrović (poroč.), Renata Horvat

Področje: CIVILNO PROCESNO PRAVO - STEČAJNO PRAVO

Institut: stečajni postopek nad pravno osebo - predlog upnika za začetek stečajnega postopka - republika slovenija kot upnik - davčni dolg - trajnejša nelikvidnost - transakcijski račun - podatki o številkah transakcijskih računov pri izvajalcih plačilnega prometa v tujini - izvršba na denarna sredstva pri organizaciji za plačilni promet v drugi državi članici EU - pravo EU - pogoji za začetek stečajnega postopka - dokaz s postavitvijo izvedenca - dokaz informativne narave - pritožba družbenika

Zveza: ZFPPIPP člen 14, 14/1, 14/1-1, 14/1-2, 14/2, 14/2-1, 14/2-1(3), 231, 231/1, 231/1-3, 232, 232/1, 232/1-2, 242, 242/2. Direktiva Sveta 2010/24/EU z dne 16. marca 2010 o vzajemni pomoči pri izterjavi terjatev v zvezi z davki, carinami in drugimi ukrepi člen 11

Jedro

V obravnavanem primeru je upnica v predlogu za začetek stečajnega postopka nad dolžnikom zatrjevala, da je dolžnik postal trajneje nelikviden. Ta položaj je utemeljevala na dejstvu, da dolžnik po pravnomočnosti sklepa o davčni izvršbi na dolžnikove premoženjske niti v 60. dneh od pravnomočnosti sklepa o izvršbi, niti do vložitve predloga za začetek stečajnega postopka, ni uspel v celoti iz premoženja poravnati svojih obveznosti, ki izhajajo iz sklepa o izvršbi ter da tudi nima odprtega niti enega bančnega računa pri ponudnikih bančnih storitev v Republiki Sloveniji. Nesporno je torej, da je upnica zatrjevala položaj trajnejše nelikvidnosti dolžnika.

Dolžnik je v ugovoru trdil, da ni insolventen. V zvezi s trditvami in dokazi o domnevi trajnejše nelikvidnosti je trdil, da ima odprt transakcijski račun pri banki v Italiji, kar izhaja tudi iz priloženega izpisa iz Poslovnega registra Slovenije.

Upnica je na ugovor odgovorila, da okoliščina, da ima dolžnik odprt transakcijski račun v Italiji, še ne pomeni, da ni trajneje nelikviden. Dolžnikov očitok, da upnica z izvršbo ni posegla na denarna sredstva dolžnika v državi članici EU, je zanikala. Navedla je, da je na podlagi Direktive 2020/24/EU o vzajemni pomoči pri izterjavi terjatev v zvezi z davki, carinami in drugimi ukrepi, dne 1. 7. 2021 poslala pristojnim italijanskim organom zaprosilo za izterjavo in/ali zavarovanje plačila terjatev, vendar da do sestave te vloge ni prejela še nobene informacije o izterjavi. Zato je pozvala dolžnika, naj sam pove, ali je njegov račun blokiran

ali predloži dokaze, da sredstva na računu zadoščajo za poplačilo.

Pritožbeno sodišče ocenjuje, da se glede na podatek iz Poslovnega registra Slovenije o odprtem transakcijskem računu pri banki v Italiji, ki je država članici EU, in ki ga je očitno temu registru dolžnik sam sporočil v okviru svoje dolžnosti sporočanja o odprtih poslovnih računih v tujini, upnica v odgovoru na ugovor dolžnika ni pravilno sklicevala na domnevo o obstoju trajnejše nelikvidnosti po tretji alineji 1. točke drugega odstavka 14. člena *ZFPPIPP*. Vendar ocenjuje kot neutemeljeno stališče dolžnika, da bi moralo sodišče prve stopnje enostavno ugotoviti, da ima dolžnik odprt bančni račun v Italijanski republiki, ki je država članica EU in na tej podlagi zaključiti, da je s tem izpodbil domnevo iz tretje alineje 1. točke drugega odstavka 14. člena *ZFPPIPP* ter takoj zavrniti predlog upnice za začetek stečajnega postopka. Upnik, ki predlaga stečaj nad dolžnikom, ima namreč možnost utemeljiti položaj trajnejše nelikvidnosti dolžnika, torej da v daljšem obdobju ni sposoben poravnati vseh svojih obveznosti, ki so zapadle v tem obdobju, tudi na drug način, čemur je upnica v konkretnem primeru tudi zadostila.

Izrek

I. Pritožba se zavrne in se sklep sodišča prve stopnje potrdi.

II. Pritožnika sama nosita svoje pritožbene stroške.

Obrazložitev

1. Z uvodoma citiranim sklepom je sodišče prve stopnje začelo stečajni postopek nad dolžnikom: A., d. o. o., 6000 Koper - Capodistria, matična številka: ..., davčna številka: ... (1. točka izreka). Za upravitelja je imenovalo B. B. (2. točka izreka) in ugotovilo, da opravlja upravitelj naloge in pristojnosti upravitelja v postopku prek pravnoorganizacijske oblike, ki je v poslovni register vpisana s temi podatki: B. B. - ODVETNIK, matična številka: ... (3. točka izreka).

2. Zoper sklep sta se z eno pritožbo pritožila dolžnik in njegov edini družbenik. Navedla sta, da sklep izpodbijata v celoti in uveljavljata bistvene kršitve določb postopka, zmotno in nepopolno ugotovitev dejanskega stanja ter zmotno uporabo materialnega prava. Pritožbenemu sodišču sta predlagala, da pritožbi ugodi in sklep spremeni tako, da predlog upnice za začetek stečajnega postopka v celoti zavrne, podrejeno pa, da ga razveljavi ter zadevo vrne sodišču prve stopnje v ponovno odločanje, upnici pa v vsakem primeru naloži v plačilo priglašene stroške postopka, vključno s stroški pritožbenega postopka.

3. Upnica, ki je predlagala začetek stečajnega postopka, na pritožbo ni odgovorila.

4. Pritožba ni utemeljena.

K pritožbi dolžnika

5. Iz razlogov izpodbijanega sklepa izhaja, da je (18. 8. 2021) predlagala začetek stečajnega postopka nad dolžnikom upnica Republika Slovenija, za katero je sodišče prve stopnje ugotovilo, da je izkazala aktivno legitimacijo za vložitev predloga s seznamom izvršilnih naslovov Ministrstva za finance, Finančna uprava

RS številka DT 001/2021 z dne 16. 8. 2021, v višini 21.067,79 EUR, naknadno zmanjšanim na 19.084,85 EUR. Ugotovilo je tudi, da s plačilom terjatve v višini 19.084,85 EUR dolžnik zamuja za več kot dva meseca ter da dolžnik trditvam upnice o obstoju, višini in zapadlosti terjatve ob vložitvi predloga ni oporekal. Glede na predložen dokaz o plačilu upnici 4.000,00 EUR 29. 11. 2021, je ugotovilo, da gre za delno plačilo dolga in zaključilo, da s tem dokazom dolžnik v ničemer ni omajal aktivne legitimacije upnice, s čimer se pritožbeno sodišče strinja. Predlog za začetek stečajnega postopka nad dolžnikom, ki je pravna oseba, je namreč upravičen vložiti tisti upnik, ki verjetno izkaže svojo terjatev do dolžnika, proti kateremu predlaga začetek stečajnega postopka in okoliščino, da dolžnik zamuja s plačilom te terjatve več kot dva meseca (3. točka prvega odstavka 231. člena *ZFPPIPP*). Ker ugotovljenih dejstev v zvezi z aktivno legitimacijo upnice dolžnik s pritožbo ne izpodbija, je pritožbeno sodišče zaključilo, da je pri presoji aktivne legitimacije upnice sodišče prve stopnje pravilno uporabilo materialno pravo.

6. Predlog za začetek stečajnega postopka mora vsebovati tudi opis dejstev in okoliščin, iz katerih izhaja, da je dolžnik postal insolventen, in dokaze o teh dejstvih (2. točka prvega odstavka 232. člena *ZFPPIPP*).

7. Insolventnost je položaj, ki nastane, če dolžnik v daljšem obdobju ni sposoben poravnati vseh svojih obveznosti, ki so zapadle v tem obdobju (trajnejša nelikvidnost), ali če postane dolgoročno plačilno nesposoben (1. in 2. točka prvega odstavka 14. člena *ZFPPIPP*).

8. V obravnavanem primeru je upnica v predlogu za začetek stečajnega postopka nad dolžnikom zatrjevala, da je dolžnik postal trajneje nelikviden. Ta položaj je utemeljevala na dejstvu, da dolžnik po pravnomočnosti sklepa o davčni izvršbi na dolžnikove premičnine št. DT 002/2020 z dne 5. 8. 2020, ki je postal pravnomočen 5. 4. 2021, niti v 60. dneh od pravnomočnosti sklepa o izvršbi, niti do vložitve predloga za začetek stečajnega postopka, ni uspel v celoti iz premoženja poravnati svojih obveznosti, ki izhajajo iz sklepa o izvršbi ter da tudi nima odprtega niti enega bančnega računa pri ponudnikih bančnih storitev v Republiki Sloveniji. Nesporno je torej, da je upnica zatrjevala položaj trajnejše nelikvidnosti dolžnika. Predloga ni utemeljevala na njegovi dolgoročni plačilni nesposobnosti, zato tudi ta za presojo solventnosti ni bila pomembna in se z njo pritožbeno sodišče ni ukvarjalo.

9. Dolžnik je v ugovoru trdil, da ni insolventen. V zvezi s trditvami in dokazi o domnevi trajnejše nelikvidnosti je trdil, da ima odprt transakcijski račun št. ... pri banki v Italiji, kar izhaja tudi iz priloženega izpisa iz Poslovnega registra Slovenije (PRS) z dne 13. 9. 2021. Zavzel je stališče, da samo dejstvo, da dolžnik nima odprtega transakcijskega računa pri organizaciji za plačilni promet s sedežem v Republiki Sloveniji, ne more biti ovira, da bi upnica dosegla izvršbo na denarna sredstva dolžnika v drugi državi članici Evropske unije. Ker upnica tega ni storila, je trdil, da ni s stopnjo verjetnosti izkazala položaja trajnejše nelikvidnosti dolžnika, zaradi česar naj sodišče predlog upnice zavrne.

10. Upnica je na ugovor odgovorila z vlogo z dne 29. 9. 2021, da okoliščina, da ima dolžnik odprt transakcijski račun v Italiji, še ne pomeni, da ni trajneje nelikviden. Dolžnikov očitek, da upnica z izvršbo ni posegla na denarna sredstva dolžnika v državi članici EU, je zanikala. Navedla je, da je na podlagi Direktive 2010/24/EU o vzajemni pomoči pri izterjavi terjatev v zvezi z davki, carinami in drugimi ukrepi, dne 1. 7. 2021 poslala pristojnim italijanskim organom zaprosilo za izterjavo in/ali zavarovanje plačila terjatev, vendar da do sestave te vloge ni prejela še nobene informacije o izterjavi. Zato je pozvala dolžnika, naj sam pove, ali je njegov račun blokiran ali predloži dokaze, da sredstva na računu zadoščajo za poplačilo.

11. Pritožbeno sodišče ocenjuje, da se glede na podatek iz Poslovnega registra Slovenije o odprtem

transakcijskem računu pri banki v Italiji, ki je država članici EU, in ki ga je očitno temu registru dolžnik sam sporočil v okviru svoje dolžnosti sporočanja o odprtih poslovnih računih v tujini, upnica v odgovoru na ugovor dolžnika ni pravilno sklicevala na domnevo o obstoju trajnejše nelikvidnosti po tretji alineji 1. točke drugega odstavka 14. člena *ZFPPIPP*. Vendar ocenjuje kot neutemeljeno stališče dolžnika, da bi moralo sodišče prve stopnje enostavno ugotoviti, da ima dolžnik odprt bančni račun v Italijanski republiki, ki je država članica EU in na tej podlagi zaključiti, da je s tem izpodbil domnevo iz tretje alineje 1. točke drugega odstavka 14. člena *ZFPPIPP* ter takoj zavrniti predlog upnice za začetek stečajnega postopka. Upnik, ki predlaga stečaj nad dolžnikom, ima namreč možnost utemeljiti položaj trajnejše nelikvidnosti dolžnika, torej da v daljšem obdobju ni sposoben poravnati vseh svojih obveznosti, ki so zapadle v tem obdobju, tudi na drug način, čemur je upnica v konkretnem primeru tudi zadostila. Zmotno je pritožbeno stališče, da bi morala upnica, če bi želela uspeti s trditvami o dalj časa trajajoči nelikvidnosti dolžnika, pred vložitvijo predloga za začetek stečajnega postopka tudi sama izkazati, da za plačilo davčnega dolga ni bilo dovolj sredstev na dolžnikovih računih v državi članici EU, saj mora v skladu z 11. členom Direktive 2010/24/EU o vzajemni pomoči pri izterjavi terjatev v zvezi z davki, carinami in drugimi ukrepi, organ prosilec, preden predloži zaprosilo za izterjavo zaprosenemu organu za izterjavo terjatve, uporabiti ustrezne postopke za izterjavo, ki so na voljo v državi članici prosilki. Postopek davčne izvršbe in stečajni postopek kot generalna izvršba zoper gospodarsko družbo po določbah *ZFPPIPP*, pa je v Republiki Sloveniji tudi ustrezen postopek izterjave, ki ju je upnica uporabila tudi v konkretnem primeru. V tem smislu je pritrđiti pravilnim razlogom sodišča prve stopnje, pri čemer pa pritožbeno sodišče še dodaja, da predlog upnice ni temeljil le na domnevi položaja trajnejše nelikvidnosti, pač pa tudi na njenih trditvah o nesposobnosti dolžnika, da v daljšem časovnem obdobju poravna vse svoje obveznosti, ki so zapadle v tem obdobju. Glede na te trditve in predložene dokaze upnice je imel dolžnik možnost dokazati nasprotno, torej da je sposoben v daljšem časovnem obdobju poravnati vse svoje obveznosti, ki so zapadle v tem obdobju, čemur pa ni zadostil.

12. V konkretnem primeru je upnica podala relevantne trditve o tem, da dolžnik v daljšem časovnem obdobju ni sposoben poravnati vseh svojih obveznosti, ki so zapadle v tem obdobju, in sicer je po ugotovitvah sodišča v predlogu in odgovoru na ugovor dolžnika trdila:

- da so dolžnikove obveznosti, glede na priloženi Seznam izvršilnih naslovov z dne 16. 8. 2021 v višini 21.067,79 EUR, zapadle v plačilo od 21. 12. 2018 dalje; od tega je najstarejši dolžnikov dolg postal izvršljiv 22. 12. 2018, zadnji dolžnikov dolg pa je postal izvršljiv 16. 8. 2021;
- da dolžnik dolguje upnici tudi nove davčne obveznosti, zaradi česar se njegov dolg še povečuje;
- da dolžnik v obdobju, v katerem so obveznosti do države zapadle v plačilo, teh ni bil sposoben poravnati v celoti, pač pa jih je v obdobju od 30. 7. 2021 do 7. 9. 2021 poravnal le v višini 5.951,00 EUR, tako da je znašal dolg po Seznamu izvršilnih naslovov z dne 16. 8. 2021 še vedno 19.736,67 EUR;
- da je dolžnik 7. 4. 2021 poslal upnici dopis, v katerem je predlagal način in višino poplačila svojih obveznosti, to je 350,00 EUR na mesec, vendar upnica tega ni odobrila (ker lahko davčni organ na podlagi 102. člena Zakona o davčnem postopku odobri odlog oziroma obročno plačilo davka, ne sme pa odobriti odloga oziroma obročnega plačila za akontacije davka in prispevke, kot to določa peti odstavek 102. člena ZDavP-2);
- da je upnica izvedla postopek davčne izvršbe na dolžnikove premičnine, ki jih izkazuje dolžnikova bilanca stanja, vendar rubež ni bil uspešen, ker ni bilo mogoče ugotoviti, kje ima dolžnik zaloge, niti da bi

imel unovčljive terjatve do svojih dolžnikov, kar vse izhaja iz rubežnega zapisnika št. DT 003/2020 z dne 14. 7. 2021.

13. Sodišče prve stopnje je zaključilo, da dolžnik ni uspel ovreči trditve upnice o njegovi trajnejši nelikvidnosti, ker njegov predlog postopnega poplčila dolga mesečno po 350,00 EUR (dopis dolžnika upnici z dne 7. 4. 2021, ki ga je kot dokaz priložil ugovoru zoper predlog za začetek stečajnega postopka) ne dokazuje, da je dolžnik solventen, temveč ravno nasprotno, da je dolžnik že takrat bil nelikviden in je to stanje trajalo tudi na dan uvedbe stečajnega postopka in tudi vse do izdaje sklepa o začetku stečajnega postopka, torej do konca leta 2021. Ugotovilo je, da ima dolžnik v Italiji odprta dva računa, in sicer enega pri banki C. in po izjavi dolžnika še enega pri banki D.¹ Njegove trditve o odprtih dveh bančnih računih v Italiji je štelo kot nepomembne, ker dolžnik ni podal konkretnih navedb o tem, ali sredstva na teh računih zadoščajo za izvršitev sklepa o izvršbi, ob izkazanem dejstvu, da več mesecev zapadle davčne terjatve upnice niso bile poplačane. Ugotovilo je tudi, da niti po vložitvi predloga za začetek stečajnega postopka dolžnik ni poravnal do upnice svojega dolga, čeprav je upnica sprožila ustrezne postopke izvršbe tudi na dolžnikove račune v tujini. Ugotovilo je, da tudi rubež na podlagi davčne izvršbe v Republiki Sloveniji ni bil uspešen ter presodilo, da dolžnikovo sklicevanje na podatke bilance stanja ni bilo utemeljeno, ker očitno ta ne izkazuje stanja zalog in terjatev iz naslova posojil ter drugih terjatev in da dejstev o neuspešnosti izvršbe na premočnine, ki jih je zatrjevala upnica, dolžnik ni z ničemer niti poskusil izpodbiti.

14. V zvezi s trditvami dolžnika, da ni trajneje nelikviden, je sodišče zaslišalo tudi zakonitega zastopnika dolžnika. V razlogih sklepa je navedlo, da je dolžnik trdil, da bo dolg do upnice poravnal od prihodkov, pri čemer pa niti zaslišani zakoniti zastopnik dolžnika ni konkretno pojasnil, za kakšne prihodke gre. Dejal je, da so prihodki na bančnem računu v Italiji, vendar v zvezi s tem dolžnik ni predložil nobenega izpiska oziroma drugega zanesljivega listinskega dokaza, ki bi to potrjeval. Omenil je tudi visoko terjatev, ki naj bi jo dolžnik imel do ene od svojih poslovnih strank, pri čemer pa ni navedel ne zneska terjatve, ne identificiral te poslovne stranke. Izpostavljeno obljubo te stranke, da bo terjatev dolžniku plačala do konca leta, pa je sodišče prve stopnje ocenilo kot nezavezujočo, neizterljivo in posledično trditve o njej za pavšalne. Zavrnilo je predlog dolžnika za izvedbo dokaza z izvedencem ekonomske stroke, ker dolžnik ni ponudil konkretnih dejstev o svojem poslovnem in premoženjskem stanju, ki bi terjala presojo njegovega položaja trajnejše likvidnosti s strani osebe z ustreznim strokovnim znanjem. Po izvedenem dokaznem postopku je zaključilo, da ni utemeljen ugovor dolžnika proti predlogu upnice za začetek stečajnega postopka.

15. Za presojo utemeljenosti pritožbe je bilo po oceni pritožbenega sodišča bistveno, ali je dolžnik uspel izpodbiti trditve upnice, da v daljšem obdobju ni bil sposoben poravnati vseh svojih obveznosti, ki so zapadle v tem obdobju, torej od 22. 12. 2018 do 16. 8. 2021, kar predstavlja obdobje dobrega leta in pol in glede na vse okoliščine primera tudi potrjuje stanje trajnejše nelikvidnosti.

16. V pritožbi dolžnik izpostavlja, da je izkazal, da obveznosti do upnice izpolnjuje, četudi z nekoliko zamude in da jih ima tudi namen izpolniti, ko bo prejel plačilo od svojih dobaviteljev. Zatrjuje tudi občasno nelikvidnost, ki naj ne bi dosegala stanja trajne nelikvidnosti, pri tem pa ne trdi, za kakšno obdobje nezmožnosti plačila naj bi šlo ter katero od posameznih zapadlih obveznosti in kdaj je poravnal. Zato je neutemeljena dolžnikova pritožbena trditve, da je dal ustrezno trditveno podlago o pravno relevantnem dejstvu položaja svoje (le) občasne nelikvidnosti. Te tudi po stališču pritožbenega sodišča tega ni izkazal s trditvami, da je občasno v spornem obdobju leta in pol do vložitve predloga za začetek stečajnega postopka nakazal upnici nekaj denarja v poplačilo dolga.

17. S tem pa se izkaže, da ni uspel izpodbiti pravilnega zaključka sodišča prve stopnje, da dolžnik ni uspel poravnati celotnega dolga do upnice (v času od začetka leta 2019 do konca leta 2021) niti z denarnimi sredstvi na računih v tujini, ne kako drugače. Zato sodišču prve stopnje neutemeljeno očita, da ni o položaju trajne ali občasne likvidnosti dolžnika izvedlo dokaza z izvedencem ekonomske stroke in da v trditvah in dokazih upnice ni imelo nobene podlage za sklepanje o položaju trajnejše nelikvidnosti dolžnika kot gospodarske družbe v skladu z določbo 1. točke prvega odstavka 14. člena *ZFPPIPP*. Dokaza z izvedencem sodišče ni dolžno izvesti v informativne namene. Zato je neutemeljeno pritožbeno stališče, da bi izvedenec lahko upošteval in preučil še dodatne listine, ki bi jih dobil od dolžnika in drugih organov, če bi bilo to potrebno za izdelavo izvedenskega mnenja.

18. Ne glede na dejstvo, da je dolžnik izkazal, da iz podatkov Poslovnega registra Slovenije izhaja, da ima odprt račun v državi članici EU, pritožbeno sodišče ugotavlja, da je sodišče prve stopnje glede na ugotovljeno dejansko stanje pravilno uporabilo materialno pravo pri presoji, da je upnica izkazala trajnejšo nelikvidnost dolžnika in da dolžnik po drugi strani v postopku odločanja o predlogu upnice za začetek stečajnega postopka ni uspel dokazati, da je solventen. Dolžniku ni bila kršena pravica do izjave, kar uveljavlja s pritožbo, prav tako pa je glede na obrazloženo tudi neutemeljen njegov pritožbeni očitke, da je že a priori razvidno, da obrazložitev sodišča prve stopnje "ni koncizna in koherentna ter da je nerazumna in nelogična do te mere, da se je enostavno ne da preizkusiti". Zato v tej smeri pritožbeno sodišče ni imelo razloga za razveljavitev izpodbijanega sklepa ter za vrnitev zadeve sodišču prve stopnje v nov postopek, kar je neutemeljeno predlagal pritožnik.

K pritožbi družbenika družbe

19. Ker je sodišče izdalo sklep o začetku stečajnega postopka na upničin predlog, je upravičen proti temu sklepu vložiti pritožbo tudi družbenik stečajnega dolžnika (drugi odstavek 242. člena *ZFPPIPP*).

20. Pritožbeno sodišče se v zvezi z razlogi o nedokazani solventnosti dolžnika v celoti sklicuje na razloge, ki jih je pojasnilo že v obrazložitvi odločitve o pritožbi dolžnika zoper sklep o začetku postopka insolventnosti. Družbenik pa v pritožbi tudi ni navedel nobenih dejstev, niti predlagal drugih dokazov, s katerimi bi lahko izpodbil zaključek sodišča prve stopnje o insolventnosti družbe, katere družbenik je. Zato je pritožbeno sodišče presodilo, da tudi njegova pritožba ni utemeljena.

21. V obrazložitvi sklepa je pritožbeno sodišče odgovorilo na vse navedbe pritožbe, ki so odločilnega pomena (prvi odstavek 360. člena *ZPP* v zvezi s prvim odstavkom 121. člena *ZFPPIPP*).

22. Glede na navedeno je neutemeljeno pritožbo stečajnega dolžnika in njegovega družbenika, potem ko je tudi ugotovilo, da ni podana nobena bistvena kršitev določb postopka, na katere pazi pritožbeno sodišče po uradni dolžnosti (drugi odstavek 350. člena *ZPP* v zvezi s prvim odstavkom 121. člena *ZFPPIPP*), zavrnilo in sklep o začetku stečajnega postopka v celoti potrdilo (2. točka 365. člena *ZPP* v zvezi s prvim odstavkom 121. člena *ZFPPIPP*).

23. Ker pritožnika s pritožbo nista uspela, nista upravičena do povrnitve pritožbenih stroškov (prvi odstavek 165. člena v zvezi s prvim odstavkom 154. člena *ZPP*, oba v zvezi s prvim odstavkom 121. člena *ZFPPIPP*).

¹ Navedeni račun iz predloženih podatkov Poslovnega registra Slovenije 13. 9. 2021 ne izhaja, iz česar pritožbeno sodišče sklepa, da o njem dolžnik Poslovnega registra Slovenije ni obvestil.

Datum zadnje spremembe: 02.12.2022